

НАВОДНЕНИЕ

На брѣга на една рѣка стърчела самотна рибарска кжщурка.

Единъ день рибарьтъ отишелъ съ лодката си за риба. Въ кжщи останала жена му Мария съ тритѣ деца. Паднала нощъ, но рибарьтъ се не връщаль. А вѣнъ духаль силенъ вѣтъръ и плющѣлъ дъждъ. Мария нахранила децата, приспала ги и останала да чака.

Дълго чакала тя, дълго плющѣлъ дъждътъ и ревала бурята.

Изведнажъ кучето започнало да лае тревожно. Мария се уплашила. Тя помислила, че е дошелъ крадецъ, наметнала се, взела брадвата и полекичка отворила вратата. Свѣтлината отъ лампата освѣтила прага, и тя видѣла кученцето да трепери измокрено и тихо да скимти. Мария прекрочила прага и се стжписала. Предъ нея всичко било потънало въ вода, която бавно навлизала въ кжщата. Сега едва тя разбрала, защо е лаело кучето. Върнала се бързо назадъ.

— Деца! — завикала тя. — Обличайте се! Рѣката е придощ-

ла и залѣла двора. После запалила лампата, която вѣтърътъ билъ изгасилъ. Докато децата се облѣкатъ, водата започнала да навлиза въ стаята. Майката грабнала малкото дете, хванала другото за ржка, а голѣмото тръгнало напредъ съ лампата. Но вѣтърътъ ги посрещналь и отново я изгасилъ. Децата писнали, а майката, която успѣла да види, че водата въ двора е голѣма и не ще могатъ да я минатъ, ги повела назадъ. Тя ги качила на тавана, а оттамъ — на покрива. Въ този моментъ кжщата изпръщѣла и се наклонила.

А на покрива дъждътъ ги шибаль немилостиво по лицата, вѣтърътъ пронизваль измокренитѣ имъ тѣла. Наоколо било тъмно. Чувало се само, какъ вълнитѣ се удрятъ въ кжщата съ страшень ревъ.

Изведнажъ Мария видѣла, че по покрива къмъ тѣхъ пълзи нѣщо. Вгледала се — кучето. И ето ги всички — Мария, де-